

Alt hvad et barn har brug for og skolens rolle i den proces

Af Peter Garde

Det er ikke en topplacering i det rotteræs, som politikerne orkestrerer nationalt og pisa-internationalt, der ligger Ingelise Hallengren på sinde i hendes bog *'Holistisk opvækst'*.

I korthed handler bogen om, hvilke unikke potentialer børn indeholder fra starten, når to celler mødes, og hvordan samfundet og ikke mindst skolen forsømmer dem og forspilder de muligheder, der burde gribes og forædles – *"vi har skabt os samfund, som i nogle henseender er menneskeffjendske og sygdomsfremkaldende. Vi taler ligefrem om livsstilssygdomme"*, skriver hun.

Det er imidlertid ikke en analyse af de åbentlyst kritisable sider, der optager forfatteren mest, men en positiv tilgang til, hvordan vi kan nytænke opdragelse, skolegang og selvadministreret voksenliv, så mennesker udvikler deres anlæg bedst muligt.

Denne ambitiøse levevej rummer en række indlysende sandheder, som mange allerede forsøger at efterleve, fra sund økologisk kost til passende motion, acceptabel social adfærd og et åndsliv, der er til at holde ud for den enkelte.

Men meget mere kunne gøres, hvad bogens titel da også stiller i udsigt, for med 'holisme' menes sådan set alt og alle indbyrdes sammenhænge i videst mulig betydning fra det enkelte menneske og dets nære omgivelser til hele samfundet, til alt på jorden og det globale – og som en specialitet ved denne bog også til 'de kosmiske love'.

Bogen giver altså retning på grundlag af alment vedtagne holdninger, solide erfaringer, videnskabelig dokumentation og tillige personlige værdier, mere filosofiske teorier og et overskudspræget engagement for at finde frem til de rigtige veje til de højest opnåelige mål.

Livet er det vigtigste

Ingelise Hallengren har erfaringer fra et langt skoleliv som lærer på de københavn-ske folkeskoler, hvor hun havde sidste stop som konstitueret souschef på Rådmandsgades Skole midt i 1990'erne.

I 2001 startede hun sin egen friskole, 'Livets Skole' i Vanløse, der ud over de lovmæssige og ministerielle pligter om mål og faglighed skulle formidle en holistisk livsopfattelse og dermed udfylde nogle af de huller, som hun havde set i sin tid i folkeskolen. Grundlaget for lærerens virke må ifølge hende være nærvær og ufiltreret åbenhed, villighed til at diskutere med eleverne og en nysgerrighed efter at blive klogere på alle livets forhold.

Til skemaet føjede hun to ekstra fag, *stemning og livsforståelse*, og til hele skolens pædagogiske fundament tilførte hun en holistisk tankegang i praksis. *Stemningstimen* skulle være et emotionelt åbenhjertigt møde, hvor alle elever og lærere i samværet bidrager og modtager, og *livsforståelse* skolens vigtigste og grænseløse fag om det bedste vi har – livet.

Sund fornuft og usædvanlige teorier

Ingelise Hallengren forlod skolen i 2009 og videregiver med bogen sine tanker, som ikke kun skolefolk fortjener at dele med hende. Hun lægger sine overvejelser og løsningsforslag åbent frem og argumenterer med så meget sund fornuft, at det er nemt at blive inspireret og svært at argumentere imod. Når hun hævder, at hendes pædagogiske tanker er *alternative*, så holder det måske ikke helt, for de fleste er vist alment anerkendt, fx om musisk opdragelse, yoga, krop og psyche. Det er nok især politikere uden megen menneskelig indsigt og pædagogisk viden, der styrer 'alternativt' – imod viden og fornuft.

I de mere spirituelle afsnit formidler forfatteren nogle interessante indsigter og teorier, som man kan møde med samme åbenhed, som hun møder læseren, for de rummer overvejelser, der hverken kræver accept eller afvisning, men stof til eftertanke – som i kapitlet om vands evne til at optage, bevare og videregive følelser og tanker. Det er nyt for mig, men det vil jeg tænke over. ■

'Holistisk opvækst' af Ingelise Hallengren, Livskildens Forlag, 2013, tlf. 49 13 48 69.